

אגרת הקדש

אתר ביאתו ספ"ב.

ב קטנתו מכל החסדים ומכל כו'. פי' שבכל חסד וחסד שהקדוש ב"ה עושה לאדם צריך להיות שפל רוח במאד. כי חסד דדעא ימנא. וימינו תתבקני. שהיא כח' קבת אלהים ממש ביהר שאת מלפנים. וכל הקרב אל ה' ביהר שאת והגבה למעלה מעלה. צריך להיות יותר שפל רוח למטה ממה כמ"ש מרדוך ה' נראה לי. וכגודע דכולא קמ' דווקא כלא חשיב. וא"כ כל שהוא קמ' יותר הוא יותר כלא ואין ואפס וזו כח' ימן שבקדושה וחסד לאברהם שאמר אנכי עפר ואפר. וזו היא ג"כ מדתו של יעקב. ובזאת התנצל על יראתו מפני עשו ולא די לו בהבטחתו והנה אנכי עמך כו'. מפני היות קמן יעקב במאד מאד בעיניו מחמת ריבוי החסדים כי במקל' כו'. ואינו ראוי וכדאי כלל להתנצל כו'. וכמאדיל שמא יגרום הדמא שגדמה בעיניו שהמא. משא"כ בולע"ז הוא ישמעאל חסד דקליפה. כל שהחסד גדול הוא הולך וגדל בטובה וגמות הרוח ורוחב לבו. ולזאת באתי מן המדיעים מודעה רבה לכללות אנ"ש על ריבוי החסדים אשר הגדיל ה' לעשות עמנו לארצו במדותיו של יעקב שאר עמו ושארית ישראל שמשים עצמו כשיריים ומותרות ממש שאין בו שום צורך. לבלתי רום לבנם מאוהרם כו' ולא להתחזק עליהם פה או לשרוק עליהם ח"ו. הם מלהזכיר באזהרה נראה רק להשפיל חדם ולבנם במדת אמת ליעקב מפני כל אדם בנמיכות רוח ומענה רך משיב חמה